

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

VIII. De homicidis & bannitis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

hanc ipsam urbem domicilium ac sedem Spiritus Sancti, omnibus inquinamentis mundatam ac purgatam, Domino Deo per omnia placentem habeamus, in hunc qui sequitur modum, quoad prafatum horrendum blasphemiz crimen, motu proprio, ex certa nostra scientia & voluntate, invocata Dei omnipotentis iustitia, decernimus, statum & ordinamus, blasphemantes scilicet Deum Patrem omnipotentem, vel eius filium unigenitum Dominum & Redemptorem nostrum Iesum Christum, seu Spiritum Sanctum, particulariter & explicitè, vel generaliter & implicitè, attribuendo divinam maiestati que illi minime conveniunt, vel removendo que eam decet, primò convicti, si divites fuerint, compellantur ad solvendum scuta auri quadraginta, si verò pauperes, solvant decem, que sinequeant numerare, luan in corpore. Secunda vice convictis nobilibus, siye divitibus siye pauperibus, duplicetur poena pecuniaria proportionabiliter ad primam huiusmodi multam: Atque insuper incurrant infamiam, & inhabilitatem ad beneficia quæcumque, ad gradus, dignitates, & honores obtinendos. Vilibus convictis perfodiatur lingua. Tertia vice convictis nobilibus, tam divitibus quam pauperibus, triplicetur poena pecuniaria respectivè ut supra. Vltimus sint ipso iure privati beneficii Ecclesiasticis, & officiis quibuscunque dignitatibus, titulis, magistratibus, honoribus, sint inhabiles tam a civè quam passivè. Sint inhabiles ad ferendum testimonium. Sint banniti publicè per triennium ab urbe. Vilibus imponatur fustigatio aut deportatio ad terribes per triennium, & exulent perpetuò. Idem servetur contra blasphemantes ipsius Domini nostri Iesu Christi matrem beatissimam semper virginem Mariam. Blasphemi in sanctos vel sanctas Dei, corrigantur severè arbitrio DD. iudicum, habita ratione qualitatis & gravitatis criminis, cum cæteris circumstantiis iure attendendis. Volumus autem & statumimus, ut omnes poenæ exigende applicentur tantummodo sustentationi orphanorum utriusque sexus catechumenorum & puellarum. Iudices verò tam horrendi & impii criminis deputamus & institumus RR. DD. Inquisitores nostros generales, quos volumus posse addere præsinitis poenis, & maxime in corpore, si modus blasphemiz ob gravitatem, impietatem, vel malitiam, id exposcat. Partes eorundem DD. iudicum erunt, declarare, si dubium occurrat, qui nobiles, qui plebei, qui divites, qui pauperes sint habendi. Rom. Cal. Febr. 1554.

possint. Laicus vero blasphemus, si nobilitate fuerit, poena viginti quinque ducatorum multetur, & pro fecerit, poena quinque, fabricæ scilicet Petri & Pauli Archiepiscoporum de urbe applicandorum, & alius, ut infra delictorum, pro tertia vero nobilitatem perdat. Si vero ipsius ac plebeius fuerit, in carcerem detradatur. Quod si tertia duas vices publicè blasphemus deprehensus fuerit, mitra infami per integrum diem ante fores Ecclesiæ principalis mitratus stare cogatur. Si vero plures de hoc ipsum peccatum lapsus fuerit, ad perpetuam carcerem, vel ad terribes damnetur, ad iudicium deprehenso arbitrio. In foro autem conscientie, necno blasphemus, absque gravissima poenitentia, severè castigetur a bitrio iuncta, possit absolvi. Qui vero sandus vel li quos blasphemaverit, arbitrio iudicis rationem prestatum habituri, minus aliquando puniri volumus. Statumimus etiam ut seculares iudices, qui contra tales blasphemiz convictos non animadvertent, eosque illa poenis minime affecterint, quantum in eis fuerit, eisdem sceleris obnoxii, eisdem quoque poenis castigantur. Qui verò in illis inquirendis poenitentiam ad preces & severi fuerint, pro quolibet vice decem annorum indulgentiam consequantur, & tertiam partem poenitentiarum pecuniariz habeant. Quisquis vero blasphemum audierint, cum verbis acriter obiurgare teneantur. Contra periculum suum id fieri posse continget, condigne deferre vel notificare apud iudicem Ecclesiasticum vel secularem intra triduum debeant. Quod si placidum blasphemantem simul audierint, linguam accusatorum teneantur, nisi forte omnes conveniant, & una pro cunctis tali fungatur officio. Quos omnes in obedientia sanctæ obediencie hortamur & monemus in Domino, ut pro divini nominis honore ac reverentia in seculis domibus, ac cæteris præsinitis omnia servati, & illiusmodi esequi mandent ac faciant, ubertim ab ipso Domino Deo tam boni operis ac pii mercedem habituri. Similemque annorum decem indulgentiam, ab Apostolica sede consequuntur, cum tertia parte multæ, quæ ab ipso blasphemus plechitur, quoties tale scelus poenitentiam non raverint. Quam quidem indulgentiam & reliquas poenitentiam multæ partem, accusator blasphemiz ad poenitentiam, similiter concedi & assignari volumus, si poenis contra huiusmodi blasphemum per seculos canonis expressis, nihilominus in suo robore manserint.

Leo Decimus, ex Concilio Lateran.
Tana blasphematum cuiusunque generis, ordinis & qualitatis.

CAP. II.

Ad abolendam execrabilem blasphemiam, quæ in maximum divini nominis & sanctorum contemptum supra modum invaluit, statumimus & ordinamus, ut quicumque Deo palam seu publicè maledixerit, contumeliosèque ac obsecris verbis, Dominum nostrum Iesum Christum, vel gloriosam virginem Mariam eius generatricem explicitè blasphemaverit, si munus emolumentum trium mensium, pro prima & secunda vice, dicti officii. Si clericus vel sacerdos fuerit, eo ipso quod de delicto huiusmodi fuerit convictus, etiam beneficiorum quæcumque habuerit fructibus, applicandis ut infra, unius anni multetur & hoc si pro prima vice, qua blasphematus deliquerit. Pro secunda verò si ita deliquerit, & convictus fuerit, si unicum habuerit beneficium, eo privetur, si autem plura, quod ordinarius maluerit, id amittere cogatur. Quod si tertio ejus sceleris arguatur, & convinctur, dignitatibus ac beneficiis omnibus quæcumque habuerit, eo ipso privatus existat, ad eaque ulterius reinrenda inhabilis reddatur, eaque libere impetrari & conferri

VITVLVS VII.
 DE HOMICIDIS ET BANNITIS
 Pius Secundus.
Tana homicidarum, & eorum sanctorum.

CAP. I.

Ad reinrendas insolentiam transgressionum, si minus publicè disciplinæ sententia, eorum ad peccandum voluntas sit laior, & exemplum impunitatis periculosius in alios derivatur, propter quod ad prædictis officium pertinet, talia adhibere iustitiam veritatem & debitam executionem, quod committantur poenitentiam puniat & committentem in poenitentiam mandantur audaciam. Cùm autem ad sententiam nostram poenitentiam, quod à certis annis citra, in nostris & Ecclesiis huiusmodi, & tenentis, nobis & Ecclesiis quibusdam mediata & immediate subiectis, quæ in plura, quibusdam etiam ex levibus causis, commissa esse reperimus, in homicidia, sique inter alia crimen homicidii poenitentiam & detestabile, debeatque iuxta canonice poenitentiam & animadversione puniri, tanquam sceleris poenitentiam & extirpandum, quanto manifestius cogitur poenitentiam & eo ut plurimum candala, & mala poenitentia subsequantur. Cupientes ideo ex debito pastoralis officii, quod nobis

& Ecclesie Romanæ prædictæ mediâ & immediatè sub-
 jecti, juxta piam dispositionem Regis pacifici, qui regnat
 in cælis, pacifici sint & modesti, nonnullas pro hujusmo-
 di crimine homicidii debite patientiando, edictimus confi-
 gurationes infrascriptas: quas ad hoc ut aliquis de eisdem
 ignorantiam prætereire non possit, volumus per omnes
 & singulas civitates, nobis & Ecclesie Romanæ prædictæ
 mediâ vel immediatè subiectas, publico præconio pub-
 licari; mandantes, ac auctoritate Apostolice tenore præsen-
 tium decernentes, omnes & singulos juxta constitutio-
 num earundem determinationem obstrictos esse ad ob-
 servationem ipsarum, ac si personaliter singulis intimata
 forent, cum non sit verisimile, quod ad eorum notitiam
 non deveniret, quod exiit tam publico præconio pate-
 factum. Tenor verò constitutionum, de quibus supra sit
 mentio, sequitur, & est talis, videlicet.

*Homicidii non datus favore conductus repetendi patriam, piam
 imperii & dantis partem sustulerint.*

CAP. II.

Sanctissimus dominus noster, intendens quieti patriæ
 consulerè, & ipsam securis, homicidii, & malefactoribus
 expurgare, statuit & decrevit, quod omnes illi qui
 pro delicto homicidii fuerint condemnati, seu aliâ de-
 civitate aliquo & districtu illius banniti, non possint ad
 civitatem seu districtum hujusmodi, quocunque tempo-
 re redire, seu in eis vel eorum altero moram trahere, et-
 iam habita pace ab hæredibus, vel consanguineis, seu fi-
 liis ipsius occisi; nec legatus etiam de latere, aut Gubernator
 qui pro tempore fuerit, vel quisvis alius possit auctoritate
 Apostolicæ seu ex officio suæ legationis, aliquem
 homicidiam sic exbannitum rebannire, reducere, seu re-
 vocare ad civitatem vel districtum, aut eorum alterum;
 seu ei licentiam vel saluum conductum concedere rede-
 undi seu morandi in eis, vel eorum altero, in perpetuum
 vel ad tempus modicum sine magnum, nec etiam per di-
 em unum, sine noscens; quod si licens per quemquam ex-
 spectatis factum fuerit, incidat in poenam excommuni-
 cationis ipso facto, sine ulteriori sententia declaratio-
 nis; à qua per alium quem per summum Pontificem
 (& tunc facta de hoc speciali expressione) non possit ab-
 solvi; ac reducto, licentia, revocatio, salvus conductus,
 & cassatio processus & banni hujusmodi, sint ipso jure
 nulla, nulliusque roboris, vel momenti: incidat etiam
 in poenam ducatorum mille, Camera Apostolicæ appli-
 catorum, quam Thesaurarius, cui hoc secretò vel pub-
 lically fuerit denunciatum, retinere faciat & mandat, nul-
 lo super hoc expectato seu requisito superioris mandato:
 quod si non fecerit Thesaurarius, ipse eandem sententi-
 am excommunicationis ipso facto, cum eisdem qualitatibus,
 incurrat: ipsèque sic rebannitus, reductus, revocatus,
 seu alio quocunque modo reversus, possit & de-
 beat capi, detineri, & incarcerari; & de ipso, secundum
 sententiam contra eum latam, iudicium fieri per Gubernatorem,
 Potestatem, & alios officiales, ad quos spectat
 seu pertinet, incontinenti, sine ulteriori licentia, notificatio-
 ne, & requisitione superioris, vel alterius, sub poena
 ducatorum ducatorum auti, Camera Apostolicæ appli-
 catorum vel retinendorum; quam Thesaurarius præ-
 fatus simili modo & forma, ac sub simili censuris, faci-
 at retineri; prout superius est expressum. Hoc autem
 extendi voluit ad eos, qui revocati, rebanniti, vel aliâs quo-
 modocunque, remissi fuerint, quocunque auctoritate seu li-
 centia (præterquam ex speciali commissione seu manda-
 to Romani Pontificis, contento in literis authenticis, &
 bulla plumbea munitis, à duobus mensibus citra, termi-
 no dierum quindecim, quo possint de civitate liberè re-
 dere, eis concessio) vel qui in futurum rebannientur, re-
 vocabuntur, seu aliâs remittentur per quemcunque, quavis
 auctoritate prædicta, sub poenis pecuniariis, & aliis Eccle-
 siasticis censuris, de quibus superius est dictum.

*Appellations non est locus banniti ob homicidium. Exiit sine
 quinquaginta miliaribus à loco delicti extenditur.*

CAP. III.

Item quod quocunque appellations interposita vel
 interponenda ab hujusmodi vel aliis sententiis sine
 gravaminibus contra homicidas latis, vel à processu con-
 tra eos factò, etiam si lis vel instantia super eis pendeat,
 & inhibitiones vigore ipsarum emissa per auditorem
 cameræ, vel alium quemcunque ordinarium, vel delegatum,
 sint nullæ & invalidæ, nec ad ulteriora super eis, vel
 ipsarum vigore, procedi possit ac debeat: quinimo ap-
 pellationes liti & causæ hujusmodi, censentur advocata,
 extinctæ & invalidæ, nec potestates vel alii officiales
 inhibiti, hujusmodi mandatis, inhibitionibus, liti pend-
 entis, censuris & poenis in eis contentis, astingantur,
 imò teneantur, & debeant, sub poenis suprapositis, ad
 executionem sententiarum latorum procedere. Possit
 tamen in causis aliis, à jure vel statuto permittis, appel-
 lationem notorium civitatis seu provincie, qui infra
 mensium causam diffinire teneatur; quo elapso, appel-
 latio, inhibiti, & instantia super eis sint nulla & libere,
 sine impedimento, possit fieri executio sententiæ vel banni,
 ac si non fuisset inhibiti & appellati; quodque
 banniti & condemnati propter hujusmodi crimen homi-
 cidii, censentur & sint banniti ab omnibus circumviciniis,
 usque ad miliaria quinquaginta, infra quæ, si
 reperti fuerint, possit & debeat capitalis sententiæ, sive
 condemnationis pecuniariæ executio fieri contra eos,
 per potestates & alios officiales, civitati, districtui, &
 loco præidentes, sub poenis pecuniariis simili forma
 imponendis.

Homicidii notorii rei quibus panis subsiciantur.

CAP. IV.

Item quod omnes & singuli homicidæ, quorum delictum
 notorium fuerit, vel de homicidio infamati, seu
 condemnati, etiam si de delicto hujusmodi, ex forma sta-
 tutorum, non possit inquiri, vel aliqua poena imponi,
 vel etiam si ipse delicti, vel poenæ pro eo interposita,
 auctoritate Apostolica, vel alterius, ab ea vel à Romano
 Pontifice potestatem habentis, sit facta remissio, cassatio
 processus, & sententia annullata, vel aliâs quomodolibet
 dispensatum, per viam gratiæ seu justitiæ, in toto vel
 in parte, non possit habere officia vel dignitates in quibus-
 cunque locis, civitatibus, & terris, à quibus banniti
 fuerint, in quibus domicilium eorum originemque
 habuerint, seu aliam moram traxerint, vel refererint,
 etiam si fuerint absoluti, rebanniti, vel aliâs eorum
 sententia, seu condemnatio, sive processus cassati, irritati
 vel aliâs pro infectis habiti; sed perpetuo sint infames,
 & omni dignitate privati, nec possint ferre testi-
 monium, nec rebellionis officium exercere, non admittantur
 ad iudicandum, seu ad aliud officium exercendum,
 & ab omnibus actibus legitimis sint perpetuo
 suspensi; quinimò si hujusmodi officia acceptaverint,
 egerint, seu ad ea exercenda admitti fuerint, tam ipsi
 quam gubernator, legatus aut superior, qui eum elegit,
 vocaverit, aut ipsum officium exercere, seu ei præfisse
 passus fuerit, poenam quingentorum ducatorum auti,
 ipso facto incurrat, & sua gubernatione privetur, nec
 gesta in iudicio, vel extra iudicium, tam per eum qui ad-
 missus fuerit ad officium, quam per eum, qui illud ab eo
 exercere passus fuerit, de cætero valida sint, & robur obtineant:
 quinimò sint nullius roboris vel momenti, &
 si Ecclesiasticæ personæ fuerint, excommunicationis sententi-
 am ipso facto incurrant.

Sixtus IV.

*Deo & hominibus etiam viri sanguinum, ad versus quorum ad-
 dactam & ferocivrem petulantiam constituto à Pio II. edita probatur
 & confirmatur.*

venit, aliaq; forsan fecerit, prout in ipsis Pii litteris desu- per in forma motus proprii signatis, plenius continetur. Cum tamen a nonnullis in dubium revocetur, an in liti- ris Pii prædecessoris hujusmodi, comprehendantur etiam illi qui ex aliqua criminali causa, pro qua poena corporis afflictiva imponenda foret, in eorum contumaciam con- demnati fuerint, ita ut ad purgandum contumaciam & condemnationem hujusmodi admitti vel audiri non de- buerint, nec debeant, nisi prius se in carceribus confi- tuerint. Nos omnem circa præmissa ambiguitatem è me- dio tollere & poenitè amputare volentes, necnon litem- rum hujusmodi tenores præsentibus pro expressis habentes, illisq; nihil addentes, vel minuentes, motu simili ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis pleni- tudine decernimus & declaramus, eos omnes & singulos qui ex hujusmodi causis, licet in eorum meram contu- maciam hæcenus condemnati fuerint, & in futurum, condemnabuntur & sub eisdem litem omnino compre- hensos fuisse, & esse, ac fore, ita ut non aliter ad purgan- dum dictam eorum contumaciam & condemnationem admitti debeant, vel debeant, nisi se prius in carceribus constituerint vel constituerint. Derelictos quod in quacunque instantia, casu, & causa se absolvi petant, licet forsan in aliqua se constituerint, nullo modo audiantur, nisi se prius in carceribus servatis servandis de novo con- stiterint, & novæ constitutioni hujusmodi ad plenum satisfecerint. Ac omnes & singulas absolutiones, remissi- ones, & quasvis alias gratias contra præsentium tenorem quomodolibet pro tempore impetratas, & a quibuscun- que iudicibus cujuscunq; dignitatis, status, gradus, ordi- nis & conditionis existant, quovis prætextu, vel causa emanatas nullatenus attendi debere, minusque cuiquam prodesse modo posse, sed tanquam nullas & invalidas, nulliusq; roboris vel momenti, rejiciendas esse, licetq; præfatis & aliis iudicibus, quibuscunq; illis non obstant processibus hujusmodi reassumere, & prout juris fuerit ter- minare. Rom. 12. Jul. 1567.

Idem.

Sanctio in pio & iuste in homicidis & bannitis ecclesiarum ac- curata declaratio & confirmatio.

CAP. IX.

In memoria Pius Papa IV. prædecessor noster, Pii II. Pauli, Sixti, Iulii, Leonis, & Clementis prædecessorum litteras in bannitos, sicarios, & homicidas latas, cum sta- tutorum, ordinationum, extensionum, ampliationum, revocationum, cassationum, irritationum, annullatio- num, decretorum, constitutionum, incorporationum, applicationum, voluntatum, hortationum, requisitio- num, & mandatorum, ac omnibus & singulis aliis in eis expressivè contentis clausulis, auctoritate Apostolica per suas litteras approbavit, & innovavit, ac perpetua robo- ris firmitate subsistere, & per singulos quos litteræ ipsæ concernerent, & concernerent in futurum, sub excom- municationis, anathematis, maledictionis, infamie, sus- pensionis, diffidationis, criminis læsæ majestatis, sedi- tionis, rebellionis, confiscationis, depositionis, pri- vationis, inhabilitatis, & interdicii, ac aliis censuris, & poenis, Ecclesiasticis & temporalibus, ac corporis afflictivis, in eisdem litem contentis, quas contrave- nientes eo ipso incurrerent, perpetuo inviolabiliter ob- servari, illasque etiam ad homicidas, sicarios, exitiosos, criminosos, rebelles, aliosq; infames, propter homicidia & alia nefanda per eos perpetrata, excessus, crimina, & delicta, etiam ad hoc ut ipsi in civitatibus, terris, castris, vel locis eorum, seu in quibus tunc morabantur banni- ti, & condemnati, etiam habita pace ab hæredibus, filiis, seu consanguineis occisorum, aut partium læsarum, non solum à locis circumvicinis usque ad quinquaginta mil- liaria, sed etiam ab omnibus & singulis civitatibus, ter- ris, castris, & locis, etiam regni, & partium prædictarum nobis & dictæ Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate

quomodolibet subiectis, banniti & excommunicati, de- ferentur, nec in illis seu eorum aliquo loco, nec in pro- vincia cuiusvis licentia, salvo conductus, remissionis, pro- ditionis, revocationis, vel alterius gratia per eandemque quomodolibet pro tempore obtinente morantibus, con- tineri, & in carcerari ac iuxta criminalem bannitionem per eos perpetratorum qualiter, & licentiam, & licentiam Pii I. & Clementis prædecessorum hujusmodi contu- maciam, sub poenis in eisdem litem contentis per officialia civitatis, terre, castris, vel loci, in quibus ipsi detentati forent, debitis poenis plecti, seu inde edicti, & ad locum seu officiales, ad quos criminum seu excommunicatorum dem puniio de iure vel consuetudine pertineret, trans- mitterentur, extendi & amplificari debere, & in eisdem habere decrevit. Et nihilominus præmissa omnia & singula, prout per Pium II. Paulum, Sixtum, Iulium, Leo- nem, & Clementem prædecessores præfatos litteras, con- nata, extensa, ampliata, revocata, cassata, annullata, re- bannita, decreta, & declarata fuerant, eorum ad hunc usque Vicarii, Feudatarii, Capitanei, Magistros, Praefatos, Vicariatos, cives, officiales, & personarum, ac ipsorum ipsi- clax, & præfentes litteræ, concernunt, & ipsorum ipsi- literas, & in eis contenta hujusmodi non deserviant, & illis directè vel indirectè quomodolibet concernentes, ac eis adherentes, eorumque favore, & complicitate, singulas censuras & poenas prædictas eo ipso ab eis illis declaratione incurrerent, & incurrere deberent, ipsi- Duces, Barones, Marchiones, Comites, Domini, Imperato- res, Vicarii, & Feudatarii, civitates, territoria, castra, & locorum, etiam regni, & partium prædictarum, & eidem Ecclesiæ immediate subiectorum, ac quoque illis, dictæ Ecclesiæ hostes & inimici, aut subditi, banniti, & sicarios, & homicidas, quoscunq; ipsi vel eorum- nis effens, publicè vel occultè, ullo utroque tempore, recipere vel acceptare nullatenus præsumant. Et si quos ad eorum dominia & territoria contempserint, & illis ex eorum dominis vel territoris hujusmodi expellere, seu ad simplicem iustitiam vel requisitionem suam, & successorum suorum, quo velles & heredes ipsi vellent, tunc conducti facere, ac quod præmissa de- jus subditi inviolabiliter observentur omni executione cessante cum effectu curate, sub similibus poenis & rebellionis, ac criminis læsæ majestatis poenis si contra- cissent eo ipso incurrerent.

Necnon ut homicidas, fautores & complices perfiti- facilius capi & puniri possent, quod communitates, civi- tatem, & universitates terrarum, castrorum, & locorum, in quibus seu quorum territorio, districtu, & diocesi- bus homicidia perpetrarentur, sub poenis in litteris præ- dictis homicidæ, & duorum nullum per communitates, civi- tates, & locorum per universitates, necnon civitates, oppor- tum, & locorum eorumdem Domini, Barones, Praefatos, & alii in temporalibus domini sub maiore excommu- nicationis lata sententia, & quibus nullum illorum auri præfata Camera intermissivè applicanda essent, ut ipso, abq; alia declaratione incurrerent poenas, & poenas homicidas, complices, & fautores statim capere, & in- exatissimam diligentiam, de qua per præfatas litteras præ- dictas fidem etiam facere tenerent, & capere, sed non capere non possent, statim communitatem hominibus con- vertitibus, seu in collis & habitatoribus, opprobriis de- corum circumvicinorum, ad quæ declinationes fieri de- bere poterunt, notificari. Communitates vero, & populi in temporalibus prædictis, ad quorum divisionem vel de- clinationem, cum primam ad eorum motum deventum, eos apprehendere, seu apprehendi facere, quod si non poterint, similiter ad universitates seu locos & ha- bitatoribus vicinorum locorum ad quæ declinationes fieri poterint, similiter declinare poterunt, animare, & capere, &

eorum iudices ordinarios tradere, & tradere, sub similibus penis tenerentur, & deberent, de novo statui, ordinariis huiusmodi, & declaravit. Et similiter quibusvis dicitur Legatis etiam de latere, ac Nunciis, & Provinciarum Rectoribus, necnon suis, & dicitur Romana Ecclesia Vicariis in temporalibus, pro tempore existentibus, & praefatis communitatibus, omnem super abolitionis homicidiorum huiusmodi, per eum & praedecessores suos ac sedem eandem, sub quavis forma & verborum expressione concessam, approbatam, & innovatam auctoritatem & facultatem revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit. Et si quando similes abolitiones per eum, & successores suos Rom. Pontifices, & sedem praefatam concedi contingeret, illas per iudices & officiales, ad quos pertineret, nisi trina litera Apostolica sub intervallo unius mensis pro singulis literis huiusmodi cum expressa derogatione, praefentium desuper emanarent, nullatenus admitti vel observari voluit, prout in singulis literis praedictis plenius continetur.

Cum autem statim ubi nos ad summi Apostolatus apicem divina cooperante providentia assumpti fuimus, ob servandum literarum non observationem in eisdem civitatibus, terris & locis, ac etiam in alma urbe nostra varias dissensiones, discordias, & odia vigeret, atrocissima & homicidia, atque nefandissima crimina perpetrari, ac praefatos Pium II. Paulum, Sixtum, Iulium, Leonem, Clementem, ac Pium IV. praedecessores pro felici ac tranquillo statu & commodo personarum tam dicitur urbis quam aliarum civitatum, terrarum & locorum praedictorum, proxima statuisset, ordinasse & peregrisse perspeximus: Idcirco nos quoque eadem ratione quietis videlicet ac pacis motu, habita super his cum venerabilibus fratribus nostris ejusdem sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus deliberatione matura, ac de illorum unanimi consilio & assensu singularum Pii II. & Pauli, ac Sixti, necnon Iulii, & Leonis, & Pii IV. praedecessorum iteris huiusmodi, eum statutorum, ordinationum, extensionum, ampliationum, revocationum, cassationum, irrationum, annullationum, decretorum, confiscationum, incorporationum, applicationum, voluntatum, hortationum, requisitionum, & mandatorum, omnibusque & singulis aliis in eis respective contentis clausulis, Apostolica auctoritate praedicta, tenore praesentium approbamus, confirmamus, & innovamus, illisque perpetuum & in violabilis firmitatis robaradjicimus, ac omnibus & singulis, quos illa concernunt, penitus ac sub praedictis per contrasfacientes irremissibiliter incurrendis penis observari volumus atque decernimus, eisdemque literas ad hoc, ut si homicidia, sicarii, banniti in civitatibus, terris, castris, & locis praedictis cuiquam damna aliqua intulerint, ipsique damnis taliter illatis, a civitatum communitatibus, ac terrarum, castrorum, & locorum huiusmodi universitatibus capri & deprehensi non fuerint, sed taliter delinquentes impune evaserint, communitates ac universitates huiusmodi (praeter hoc, quod ad damnum quorumcumque sic illatorum parti laesa, damnaque huiusmodi patienti, eorumque haeredibus plenariam restitutionem & satisfactionem omnino teneantur) ad tantandem quantum damna illata huiusmodi eximata fuerint, Camerae Apostolicae realiter & cum effectu persolvendum omnino sine astricti, auctoritate & tenore praefatis extendimus & ampliamus. Mandantes eisdem communitatibus & universitatibus, quatenus ipsae in virtute sanctae obedientiae, & sub majoris excommunicationis, ac alius nobis, & pro tempore existentis Romano Pontifici beneficiis penis, eisdem faciosos & bannitos, in eorum civitatibus, castris, terris & locis commorantes, seu per eas & ea transientes, capere, & ad populum convocandum & coadiuvandum campanas pulsare, eosque sic captos ad carceres conducere, aut Curiae temporalis consignare omnino teneantur. Rom. 3. Non. Jul. 1566.

Sixtus Quintus.

In fidei, bannitis, latrones, & homicidas aequissima constitutio, prout Pontificum decreta confirmans.

CAP. X.

Hoc nostri Pontificatus initio inter multa Reipublicae damna & incommoda, quae menti nostrae obverabantur, nobis longe fuit gravissimum, quod populus S. R. E. ditioni temporali subiectus, non modo ad rerum, substantiarumque suarum perturbationem & iacturam, sed etiam vitae periculum redactos invenimus, exulibus, bannitis, caeterisque ad genus facinorosum hominibus usque ingruentibus & grassantibus, ut vix quicquam ab hac hominum peste tutus alicubi consistere possit videatur. Quare cum ad haec sananda mala, ex officio nostro debito, & praecipua erga nostros ac ejusdem Rom. Eccl. subditos charitate assidue extimulatur, nihil non agere & tentare decrevimus, quo populus optata quiete, salute, securitas & tranquillitas per nos restitueretur. Quod ita demum, Deo auxiliante, speramus nos esse consecutos, si caute provideatur, ne illam domi forisq; intra extravasationem nostris criminosis hominibus huiusmodi pateat diffugium aut receptaculum, sed omnino legum & magistratum severitatem, iustitiae gladium subire, ac debitas poenas luere cogantur.

Itaque de statum nostrorum consilio omnes & singulas constitutiones a seel. record. Pio II. Paulo etiam II. Sixto IV. Iulio similiter II. Leone X. Clemente VII. Iulio III. Pio etiam IV. Pio V. Greg. XIII. & quibusvis aliis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris, suo cuiusque tempore in deservibile praedictarum & aliorum infra scriptorum hominum genus, pro temporis & criminum ratione editas, cum omnibus & singulis eis contentis, quoad ea quae praesentibus non contrariantur, & excepta excommunicationis sententia, per eisdem constitutiones in illas contravenientes promulgata, quam ne animarum perniciem potius quam salutem adferat consulto tollendam & submovendam duximus, ex certa scientia nostra approbantes & innovantes, illarumque omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infereretur, praepressis & inferis haberi volentes. Romae primo Anno Pontificatus Sixti V.

TITVLVS IX. DE FALSIS ET FALSVM EXPONENTIBVS.

Innocentius VIII.

Per sine qualitates & conditiones praesentibus, ut aliquid falsum consequatur, rei hoc obliqua tramite affectu fructu carcerum.

CAP. I.

Cum, sicut non sine duplicentia accepimus, nonnulli conscientiae lux prodigi, & avaritiae morbo laborantes, ut literas Apostolicas gratis expendant, & officiales debita eorum portione defraudent, in eisdem literis se nonnunquam venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, aut dilectorum filiorum abbreviatorum de majori praesidentia, seu literarum praedictarum scriptorum, necnon aliarum personarum quarumcumque, ex quarum qualitatibus & privilegiis sine antiqua consuetudine literas ipsas gratis expedire solent, nepotes, & quondam; germanos, inter dum vero familiares continuos commensales fuisse & esse affirmare, & ut tales in dictis literis se inscribi facere ac fecisse non vereantur, cum revera tales non fuerint, in animarum suarum periculum ac officiorum Roman. curiae non modicum prejudicium & gravamen: Nos fraudibus & deceptionibus huiusmodi prout nostro incumbit officio de remedio opportuno providere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, omnes & singulos cujuscumque status, gradus & conditionis fuerint, & quocumque nomine